

Висновок. Отже, зважаючи на сучасний етап реформування системи МВС України, вважаємо, що існування дієвої правової системи превентивних поліцейських заходів сприяє забезпеченню поліцією належної реалізації правоохоронної функції держави, здійсненню ефективного впливу на суспільні відносини, які виникають у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку в Україні. При цьому система адміністративно-превентивних заходів, які застосовуються поліцією, як у міжнародній практиці та законодавстві, так і у українському законодавстві спрямовані на запобігання протиправних і інших, що представляють суспільну небезпеку, дій.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
2. Новий тлумачний словник української мови : у 3 т. / уклад. В. В. Яременко, О. М. Сліпушко. Київ : Аконті, 2001. Т. 3: Р–Я. 986 с.
3. Адміністративне право України. Загальна частина. Академічний курс : підручник / за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків : Золота миля, 2011. 584 с.
4. Закон України «Про Національну поліцію» : наук.-практ. комент. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; за заг. ред. В. В. Сокурєнка ; О. І. Безпалова, К. Ю. Мельник, О. О. Юхно та ін. ; передм. В. В. Сокурєнка. Харків, 2016. 408 с.
5. Подоляка А. М. Вплив профілактики адміністративних правопорушень на виникнення конфліктних проваджень. *Європейські перспективи*. 2013. № 10. С. 41–47.
6. Ластович Д. М. Поняття адміністративно-правового статусу поліції як суб'єкта надання поліцейських послуг. *Наше право*. 2015. № 6. С. 71–75.

Одержано 27.03.2019

УДК 351.741(477)+351.741(73)

ІРИНА ЛЕОНТІВНА БУЛИК,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування

Національної академії внутрішніх справ (м. Київ);

ДМИТРО ІГОРОВИЧ ПОДАКІН,

студент 3 курсу Національно-наукового інституту № 1

Національної академії внутрішніх справ (м. Київ)

МОДЕЛЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ В УКРАЇНІ ТА США

На сьогоднішній день організація діяльності поліції в Україні регулюється Конституцією України, Кодексом України про адміністративні правопорушення в редакції від 07.02.2019, Кримінальним кодексом України в редакції від 26.02.2019, Кримінально-процесуальним кодексом України в редакції від 11.01.2019, Законом України «Про Національну поліцію» в редакції від 01.01.2019, іншими законами, міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, а також актами Кабінету Міністрів України.

Взагалі, правовий статус Національної поліції України визначається Законом України «Про Національну поліцію», який зазначає, що Національна поліція України – це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку [1]. Крім того, у ст. 222 Кодексу України про адміністративні правопорушення вказаний перелік адміністративних правопорушень, які можуть розглядатися Національною поліцією [2]. Тому проаналізувавши вищезазначене, можна виокремити головні завдання Національної поліції України, а саме:

- 1) вона забезпечує публічну безпеку і порядок;
- 2) цей орган здійснює свої повноваження у сфері охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидіє злочинності.

Також Закон України «Про Національну поліцію» визначає загальну систему поліції, яку складають:

- 1) центральний орган управління поліцією;
- 2) територіальні органи поліції.

До складу апарату центрального органу управління поліції входять організаційно поєднані структурні підрозділи, що забезпечують діяльність керівника поліції, а також виконання покладених на поліцію завдань. У складі поліції функціонують:

- 1) кримінальна поліція;
- 2) патрульна поліція;
- 3) органи досудового розслідування;
- 4) поліція охорони;
- 5) спеціальна поліція;
- 6) поліція особливого призначення.

Загалом, поліцейським є громадянин України, який склав Присягу поліцейського, проходить службу на відповідних посадах у поліції, якому присвоєно спеціальне звання поліції, має службове посвідчення та спеціальний жетон.

Щоб забезпечити належне виконання завдань Національної поліції України, поліцейський уповноважений виконувати поставлені перед ним обов'язки:

- 1) неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського;
- 2) професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва;
- 3) поважати і не порушувати прав і свобод людини;
- 4) надавати невідкладну, зокрема домедичну і медичну, допомогу особам, які постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в безпорадному стані або стані, небезпечному для їхнього життя чи здоров'я;
- 5) зберігати інформацію з обмеженим доступом, яка стала йому відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків;
- 6) інформувати безпосереднього керівника про обставини, що унеможливають його подальшу службу в поліції або перебування на займаній посаді [1].

У свою чергу патронатними методами здійснення поліцейським своїх обов'язків є право поліцейського застосувати превентивні заходи, або заходи примусу.

Щодо моделі організації діяльності поліції в США, то в даній країні на загальнофедеральному рівні відсутній єдиний нормативний акт щодо регулювання діяльності поліції. Тому відповідно, це питання врегульоване у відповідних розділах або статтях федеральних галузевих законів. Діяльність поліції федерального рівня регулюється також відомчими нормативними актами – інструкціями, наказами, настановами стосовно окремо взятих функцій поліції.

З'ясовано, що нормативними актами, які регулюють діяльність поліції штатів та місцевих правоохоронних агентств, є конституції та закони відповідних штатів, окружне законодавство, міські хартії та поліцейські ордонанси місцевих департаментів.

Федеральний устрій Сполучених Штатів передбачає незалежність від органів влади штату місцевих органів. Перші, у свою чергу, здійснюють діяльність незалежно від федерального уряду.

У даній моделі організації роботи поліції власні органи розслідування є на кожному рівні. Федеральні розслідують злочини, які віднесені законом до підсудності і підслідності федерального уряду. Існуючі в штатах слідчі органи займаються злочинами, віднесеними до компетенції влади окремих штатів. В американському уряді є спеціальні департаменти – державної безпеки, юстиції. Вони поділяються, у свою чергу, на той, який призначається президентом і на різного роду бюро. ФБР – це бюро, що знаходиться всередині Департаменту юстиції. Це працює по всій країні Федеральне агентство.

Особливістю для США є те, що в них немає загальної для всієї території держави поліції. Прикордонний патруль наприклад – підрозділ, що входить до складу Департаменту державної безпеки. Він пов'язаний з імміграційною і митною службами, боротьбою з контрабандою та наркоконтролем. Поліція штату та дорожньо-транспортні патрулі діють в урядах штатів.

Два види поліцейської служби існує в США. Перший – це служба загального призначення. Обов'язки її працівників подібні з функціями місцевих управлінь поліції. Другий – служба обмеженого призначення. Її співробітники займаються в основному патрульно-розшуковою діяльністю. У США поліцейські служби складаються з 3-х основних ланок: місцевої поліції, поліції штатів і федеральної поліції. Цікаво те, що поліція США застосовує між собою певні коди під час

безпосереднього зв'язку і це їм допомагає швидко реагувати у різних ситуаціях. Так, наприклад «код 10-24» можна тлумачити як «напад на ділянку, необхідно терміново прибути на місце події всім екіпажам» [3].

Підсумовуючи усе вищезазначене, можна зробити висновок, що моделі організації діяльності поліції в США та Україні досить сильно відрізняються, але все ж мають спільні загальні риси. Порівнюючи між собою ці дві структури, потрібно згадати – різний правовий режим в державах не дозволяє ототожнювати між собою дані системи.

З іншої точки зору, різниця між концепціями діяльності поліції у відповідних державах дає змогу перейняти певні переваги один у одного. Так, наприклад, українському законодавству не завадить запровадити конкретні методи здійснення поліцією своїх повноважень, а Сполученим Штатам – запровадити нормативний акт на загально федеральному рівні.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 25.03.2019).

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 7 лют. 2019 р. : офіц. текст. Київ : Паливода А. В., 2019. 388 с.

3. The police. Structure and organization // Just Landed : сайт. URL: <https://www.justlanded.com/english/United-States/Articles/Culture/The-police> (дата звернення: 25.03.2019).

Одержано 27.03.2019

УДК 351.741(477)

ІРИНА ЛЕОНТІВНА БУЛИК,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри публічного управління та адміністрування

Національної академії внутрішніх справ (м. Київ);

СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ ГОНЧАРУК,

студент 3 курсу навчально-наукового інституту № 1

Національної академії внутрішніх справ (м. Київ)

ЮВЕНАЛЬНА ПРЕВЕНЦІЯ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ НАПРЯМОК ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

У процесі становлення України як суверенної незалежної держави постійно виникає потреба в профілактичній діяльності правоохоронних органів щодо неповнолітніх, які скоюють правопорушення в адміністративній сфері. Дана проблема є суттєвою, адже зростання числа ювенальних правопорушень зумовлює збільшення загальної кількості злочинів в арифметичній прогресії, в результаті настання повноліття даних осіб. Тому, з метою зменшення загальної кількості злочинів, правоохоронні органи, Національна поліція України, повинні насамперед контролювати правопорушення у підлітковому середовищі.

Проблема правопорушень, які скоюють діти бере свій початок ще у Стародавній Греції. Так Сократ, давньогрецький філософ, висловив свою позицію щодо даного питання: «Наша молодь любить розкіш, вона погано вихована, вона насміхається над старшими, зовсім не поважає їх. Наші сучасні діти стали тиранами, вони не встають, якщо в кімнату заходить старша людина, протирічать своїм батькам. Просто кажучи, вони дуже погані... і не надійні» [1]. Тобто ми бачимо, що дана проблематика протиправної та асоціальної поведінки набирала своїх обертів ще з давніх-давен, і в наш час вона набула масового відображення в протиправних діях молодого покоління. На сьогоднішній день ми спостерігаємо неймовірне зростання дитячої злочинності. При чому вік дітей, які скоюють адміністративні правопорушення, з кожним роком все менший і менший, частка осіб, які не досягли шістнадцяти років зростає.

З метою регулювання дитячої злочинності, відповідно до наказу Голови Національної поліції від 17 липня 2017 року у складі Департаменту превентивної діяльності було створено Управління ювенальної превенції. Основне завдання новоствореного органу полягає в превентивній роботі з дітьми; попередженні і протидії випадків насильства в сім'ї; підтримка